

مبانی وفاداری همسران در پرتوی آموزه‌های علوی

مرضیه محمص^۱

چکیده

نقش‌ها در خانواده پدیدآورنده روابط حقوقی و اجرای احکام حقوقی، زمینه‌ساز نظم‌بخشی به امور خانواده هستند. آموزه‌های علوی با رویکردی هنجارگرا به مبانی حاکم بر این روابط پرداخته و بر ضرورت تجدیدنظر در رفتارها تأکید نموده است. در این راستا برخی مؤلفه‌ها از جایگاه بنیادینی برخوردارند، از جمله «وفاداری» که در زمره اصول تحکیم خانواده و پایداری زوجیت و همچنین رکنی اساسی در تحقق سبک زندگی متعادل به‌شمار می‌رود و نقض آن، خانواده و جامعه را در معرض انحلال قرار می‌دهد. از آنجایی که موضوعات با محوریت خانواده به‌عنوان نهادی اثربخش در ارتقاء و بالندگی جامعه، کانون توجه می‌باشد، واکاوی نظریه کارآمد علوی در این عرصه با هدف تحقق سبک زندگی متعادل ضروری به‌نظر می‌رسد. نوشتار حاضر با روش توصیفی-تحلیلی، مبانی وفاداری همسران را در کلام و سیره علوی مورد بررسی قرار داده و نشان می‌دهد که بر این اساس، باور به نظارت الهی، پایبندی به عهد و پیمان، خودمهارگری، عدالت‌ورزی در تعاملات انسانی و راستگویی و راست‌کرداری از مهمترین مبانی وفاداری همسران به‌شمار می‌آیند.

کلیدواژگان: وفاداری، همسران، آموزه‌های علوی، خانواده

۱. عضو هیات علمی دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده الهیات و ادیان؛